

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

בוא ופנה לאהבה / ולא לשפך דם.

פזמון:

לכן הקשב לעצתי חבר, / חרוט זאת בלבבך: / לעזאזל המלחמות, העיקר האהבה. פשוט מיד מדיים של קרב, / של הרג של מירדף, / לבש בגדים של תכול-לבן / כמו ביום של חג.

פזמון: ...

אל תקשיב לנאומים / על גבול על ביט' חוף, / בוא עסוק באהבה / צפה לבוא שלום.

פזמון: ...

בוא נצא אל הרחוב / נשמע קולות פעור' טים, / בוא נחזה בניו חמה / הרחק מקול רובים.

פזמון: ...

בוא נחלום על יום יבוא / תאחז בי בידך, / די, תזרוק את המקלע / לך פנה לאהבה.

רענן פלד, תל-אביב

ארכיטקטורה

במדינה

ברצוני להתייחס לכתבתכם הארכיטק' טורה, במסגרת ה- מדור במדינה (העו- לט הזה 1713).

הקר

א. התכנית למונ' טריאול הרי טרי ה- צעתי, ואינה זכיה בהתחרות בינלאו- מית.

ב. עיר הבה"דים תוכננה בשותפות עם האדריכל אלדר שרון, ולא עם הא- דריכלית נעמי נוימן שהשתתפה בתיכנונו של ביה"כ בלבד.

אדריכלי צבי הקר, תל-אביב

אז מדוע הקימו

מוסד פיקטיבי?

באחרונה הגיע לידי גיליון העולם הזה (1713) ובו הכתבה נקמת הפקיד בכותרת- מישנה "עסקן יהודי הסתכסך עם אירגון בני ברית וגרם לסערה באמריקה בהאשי- מו את הסוכנות ואת מדינת-ישראל בפעור- לות ריגול והפרות חוק". המילה "ריגול" כלולה גם בגוף כתבתכם באותיות מודג- שות, כשמדובר בגבי שולמן, שעליה הטילה כביכול הקונסוליה הישראלית בניו-יורק לארגן "תדריכים לעומק" ליהודים היוצאים לביקור בבריית-המועצות.

בקטע זה של כתבתכם נזכר גם שמי (באותה תקופה, 1960-1961, כיהנתי כקוני- סול כללי של ישראל בניו-יורק).

ברור לי, כי כתבתכם הג'ל מתבססת בעיקר על שורת כתבות מאת רוברט ה. פלפס, שנתפרסמו בשבועות האחרונים ב- ניו-יורק טיימס. בכתבתו האחרונה, מ-19 ביוני, כלולה גם הכחשה מפורשת שלי לפרשת גבי שולמן (אותה הכרתי בניו- יורק כרעייתו של אחד מגדולי הרבנים הרפורמיים, שנפטר בינתיים), על סמך תשובתי לסופר ניו יורק טיימס בירושלים, מר גיימס פרון, שבא אלי לפני כמה שבועות לשאול לתגובתי לסיפור הג'ל העו- מד להתפרסם. באוני מר פרון השמעתי לא רק את ההכחשה היבשה והכוללת, שנתפרסמה אח"כ בניו יורק טיימס, אלא גם עמדותי על העובדות לגופן. אמרתי לו, כי באותה תקופה - בראשית הפרשת היחסים בין ארה"ב ולבריה"מ - התחיל גל התיירות האמריקנית לרוסיה; הקונסוליה שלנו הוצפה שאלות מצד יחידים ועסקנים יהודיים (רבנים, פקידי אירגונים, לא רק מבני-ברית, כיצד על תיירים יהודים להתג- ה בבריה"מ, בתור יהודים) - אם לקחת איתם סידור, טלית ותפילין. או שמא זה יזיק להם בעת בדיקת המכס; הלנסות להיפגש עם קרובי משפחותיהם, או שמא זה יזיק לאותם הקרובים; וכו' וכו'.

כיצד הפכו פניות רבות אלו לקונסוליה, למתן "עצות מוסמכות" (שהרי רק לממ- שלת-ישראל היה או ידע ממשי על חי היהודים בבריה"מ) - כיצד הן הפכו בניירות שונים, שעליהם ביסט רוברט פלפס את מאמרו, ל"תידורך"; (הוא לא

אסקר

פרושו צבעים!

המון-המון צבעים,

צבעים שהצביעה בהם קלה לאין שיעור,

צבעים שיעשו את דירתך מודרנית,

חדישה ונוצצת.

פרסום אי-קי דוד טרסקובר

אסקר ראשון-נותן את הטון!